

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 17 maja 2016 r.

Poz. 2785

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.57.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 13 maja 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 199 ze zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVIII/146/16 Rady Miasta w Myszkowie z dnia 7 kwietnia 2016 r. w *sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Myszkowa w rejonie ul. Pułaskiego*.

Uzasadnienie

W dniu 7 kwietnia 2016 r. Rada Miasta w Myszkowie podjęła uchwałę Nr XVIII/146/16 w *sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Myszkowa w rejonie ul. Pułaskiego*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej *ustawą*) w dniu 14 kwietnia 2016 r. Burmistrz Miasta Myszkowa przekazał uchwałę Nr XVIII/146/16 wraz z dokumentacją prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia planu miejscowego.

W dniu 9 maja 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 11 maja 2016 r. o znaku NU.6721.3.2014.GSz Burmistrz Miasta Myszkowa złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Tut. organ nadzoru stwierdził, iż kontrolowana uchwała Nr XVIII/146/16 Rady Miasta w Myszkowie została podjęta z naruszeniem prawa w zakresie: przepisów art. 15 ust. 2 pkt 1, art. 15 ust. 2 pkt 7, art. 15 ust. 2 pkt 9, art. 20 ust. 1 *ustawy* a także § 4 pkt 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w *sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2003r., Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej *rozporządzeniem*, przepisów art. 881 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 469 ze zm.) oraz przepisów § 3 pkt 3, § 5, § 6, § 7 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie* (Dz.U. nr 43, poz. 430), zwanego dalej *rozporządzeniem drogowym*.

Jedną z podstawowych zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca uregulował w art. 15 ust. 1 *ustawy*, na podstawie którego wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Z kolei z przepisu art. 20 ust. 1 *ustawy* i § 2 pkt 2, 3 i 4 *rozporządzenia* wynika, że część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Ocenie legalności podlega zarówno treść uchwały przyjmującej plan

miejscowy, jak i załączniki do tego planu, przy czym wymagana jest zgodność tekstu uchwały z rysunkiem planu.

Podstawę do weryfikacji uchwały w sprawie planu miejscowego stanowi art. 28 *ustawy*, zgodnie z którym wojewoda bada jej legalność, a zatem kontrola organu nadzoru nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz procedury planistycznej określonej *ustawą*.

1. Przepisy § 25 ust. 1 kontrolowanej uchwały ustalają dla terenów oznaczonych symbolami 1P i 2P przeznaczenie pod obiekty produkcyjne, składy i magazyny, dopuszczając równocześnie na tych terenach w § 25 ust. 3 uchwały budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej i telekomunikacyjnej oraz dróg wewnętrznych, dojeżdż, dojazdów, parkingów niezbędnych dla obsługi terenu i zabudowy. Takie samo przeznaczenie podstawowe i dopuszczalne ustalone zostało odpowiednio w § 26 ust. 1 i § 26 ust. 3 dla terenu 1P/ZZ położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Równocześnie, oprócz przeznaczenia podstawowego i dopuszczalnego, dla powyższych terenów Rada Miasta w Myszkowie ustaliła w § 25 ust. 2 pkt 1 i w § 26 ust. 2 pkt 1 uchwały zakaz zabudowy. Przepisy § 25 i § 26 kontrolowanej uchwały są więc wewnętrznie niespójne, zawierają bowiem trzy **sprzeczne ze sobą normy** :

- przeznaczenie terenu pod obiekty produkcyjne, składy i magazyny,
- zakaz zabudowy,
- budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej i telekomunikacyjnej oraz dróg wewnętrznych, dojeżdż, dojazdów, parkingów niezbędnych dla obsługi terenu i zabudowy,

stwarzając jednocześnie daleko posuniętą możliwość swobody ich interpretacji. Adresat normy prawnej, jaką stanowi kontrolowany plan, nie może domyślać się swoich praw i obowiązków przyjmując najbardziej „racjonalną wykładnię przepisów”. Jego prawa i obowiązki powinny wprost wynikać z treści uchwały i rysunku planu. Normy stanowione przez prawodawcę powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny. Taki wymóg stawiany jest również aktom prawa miejscowego, jako że stanowią prawo powszechnie obowiązujące na terenie działania organów, które je ustanowiły. Wyłącznie jednoznaczne i konkretne ustalenia planu gwarantują realizację dokładnie takich form zagospodarowania, jakie były zamierzone przez gminę przy jego sporządzaniu i uchwalaniu.

Brak jednoznacznych ustaleń dotyczących powyższych terenów stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 *ustawy*.

2. W § 27 ust. 3, § 28 ust. 3, § 29 ust. 3 i § 30 ust. 3 uchwały Nr XVIII/146/16 ustalone zostały szerokości dróg w liniach rozgraniczających – 20 m „zgodnie z rysunkiem planu” - dla dróg głównych oznaczonych symbolami 1KDG i 1KDG/ZZ (droga położona na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią) i dla dróg zbiorczych o symbolach 1KDZ i 1KDZ/ZZ (droga położona na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią). Natomiast dla dróg wewnętrznych oznaczonych symbolami planu 1 KDW, 2KDW i 1KDW/ZZ (droga położona na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią) ustalono w § 31 ust. 1 pkt 2 i w § 32 pkt 2 zmienną szerokość w liniach rozgraniczających – od 15 m do 25 m „zgodnie z rysunkiem planu”. Jednakże szerokości linii rozgraniczających powyższych dróg określone w tekście planu nie znajdują potwierdzenia na rysunku planu, co w szczególności dotyczy drogi 1KDG/ZZ, której szerokość ustalono w tekście planu na 20 m, a na rysunku planu została przedstawiona jako trójkątny teren o wymiarach: 4 m, 6 m i 8 m. Wyznaczenie linii rozgraniczających dróg w nawiązaniu do nieregularnych granic obszarów szczególnego zagrożenia powodzią sprawiło, iż powyższe drogi mają w rzeczywistości wymiary w liniach rozgraniczających od 0 m do 25 m. Takie ustalenia graficzne dróg stoją w sprzeczności z treścią § 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. nr 43, poz. 430), zwanego dalej *rozporządzeniem drogowym*. Zgodnie z tym przepisem przez linie rozgraniczające drogę rozumie się granice terenów przeznaczonych na pas drogowy, ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

W myśl § 5 *rozporządzenia drogowego* usytuowanie drogi oznacza umieszczenie jej elementów w pasie terenu wyznaczonym liniami rozgraniczającymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w trybie określonym w przepisach o zagospodarowaniu przestrzennym. Przepisy § 6 i § 7 *rozporządzenia drogowego* odnoszą się do zasad

określania szerokości dróg, zgodnie z którymi najmniejsza szerokość w liniach rozgraniczających drogi głównej wynosi 25 m, a drogi zbiorczej 20 m.

Zgodnie z § 7 ust. 2 w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych trudnymi warunkami terenowymi lub istniejącym zagospodarowaniem, dopuszcza się przyjęcie mniejszych od podanych szerokości ulic pod warunkiem spełnienia wymagań, zapewnienia możliwości umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych. Jak wynika z przywołanego przepisu, przyjęcie mniejszych szerokości ulic może nastąpić w wyjątkowych przypadkach, nie jest natomiast regułą. Z rysunku planu wynika, że linie rozgraniczające dróg zostały dostosowane do występowania obszarów szczególnego zagrożenia powodziowego. Takie ustalenia graficzne są jednak sprzeczne zarówno z art. 15 ust. 2 pkt. 1, jak i z cyt. powyżej § 6 i § 7 w związku z § 5 *rozporządzenia drogowego* – narysowane na rysunku planu drogi w liniach rozgraniczających, nie mają, wymaganych tymi przepisami, parametrów. Liniami rozgraniczającymi oddziela się bowiem tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, a w tym przypadku mamy do czynienia z tym samym przeznaczeniem i zagospodarowaniem terenu.

Ponadto „podzielenie drogi na części” oznaczone różnymi symbolami, ze względu na występowanie lub niewystępowanie terenów zalewowych w ciągu drogi, z podzieleniem parametrów drogi, jest mylące.

Sytuacja, gdy zapis w części tekstowej nie znajduje potwierdzenia w części graficznej, jest istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego. Rysunek planu w procesie stosowania prawa może być uwzględniony tylko w takim zakresie, w jakim jest „opisany” w tekście planu (zob. też Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz pod red. Z. Niewiadomskiego, 2013, Legalis). Przyjmując zatem na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy, iż część graficzna planu jest uszczegółowieniem, uzupełnieniem i wyjaśnieniem części tekstowej oraz że ma moc wiążącą, to postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową, jak i graficzną. Tym samym oczywistym jest, że nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową, a rysunkiem planu (por. wyrok WSA w Lublinie z 13 października 2009r., sygn. akt II SA/Lu 393/09).

3. Podczas badania legalności zapisów uchwały Nr XVIII/146/16, Wojewoda Śląski stwierdził, iż Rada Miasta w Myszkowie przekroczyła swoje kompetencje, ustalając w § 24 uchwały dla terenów oznaczonych symbolami 1UC/ZZ i 2UC/ZZ, położonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, przeznaczenie pod usługi wielkopowierzchniowe oraz zabudowę usługową. W ramach powyższego przeznaczenia przewidziana została lokalizacja obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², obiektów usług gastronomii, oświaty, zdrowia, kultury, rozrywki, zakwaterowania turystycznego i rekreacyjnego, obiektów biurowo – administracyjnych wraz z niezbędną infrastrukturą, a także możliwość przebudowy, rozbudowy, odbudowy i nadbudowy istniejącej zabudowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, z zachowaniem standardów określonych w powyższym planie miejscowym. Podobnie dla terenu 1P/ZZ położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią ustalono w § 26 ust. 1 uchwały przeznaczenie pod obiekty produkcyjne, składy i magazyny, dopuszczając w § 26 ust. 3 budowę sieci urządzeń infrastruktury technicznej i telekomunikacyjnej oraz dróg wewnętrznych, dojazdów, parkingów niezbędnych dla obsługi terenu i zabudowy. Równocześnie na rysunku planu wprowadzono oznaczenia granicy obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat oraz granicy obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat. Zgodnie z opisem zawartym w legendzie zamieszczonej na rysunku planu, oznaczenia te nie są ustaleniami planu. Ponadto w części tekstowej wskazano obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat, a ich granica pokrywa się z granicą terenów oznaczonych symbolami: 1UC/ZZ, 2UC/ZZ (przeznaczenie pod usługi wielkopowierzchniowe oraz zabudowę usługową), 1P/ZZ (tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów), 1KDG/ZZ, KDZ/ZZ oraz 1KDW/ZZ (odpowiednio tereny dróg: głównej, zbiorczej i wewnętrznej). Dodatkowo w § 12 ust. 4 tekstu planu na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią Rada Miasta w Myszkowie ustaliła zagospodarowanie zgodne z przepisami ustawy *Prawo wodne*. Odwołanie się do ustawy *Prawo wodne*, z jednoczesnym dopuszczeniem nowego zagospodarowania, stoi w sprzeczności z przepisami tej ustawy.

W miejscu tym należy bowiem zauważyć, że stosownie do przepisu art. 88l ust. 1 *Prawa wodnego*, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym:

- wykonywania urządzeń wodnych oraz **budowy innych obiektów budowlanych**, z wyjątkiem dróg rowerowych,
- sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk,
- zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, budową, przebudową lub remontem drogi rowerowej, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności związanych z wyznaczaniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego.

Wprowadzając ustaleniami planu możliwość lokalizacji zabudowy związanej z usługami wielkopowierzchniowymi i zabudową usługową we wspomnianym powyżej zakresie oraz rozbudowy istniejącej zabudowy na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, kontrolowana uchwała nie spełnia powyższych wymogów zawartych w *Prawie wodnym*. Plan miejscowy nie może być bowiem sporządzany w oderwaniu od obowiązujących norm prawnych, wyrażonych w tym przypadku w ustawie *Prawo wodne*. Ponadto plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego i powinien być redagowany tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nim przepisów wyrażał intencje prawodawcy miejscowego.

Ustaleniami § 24 i § 12 ust. 4 uchwały Nr XVIII/146/16 Rada Miasta w Myszkowie naruszyła dodatkowo przepis art. 15 ust. 2 pkt 7 *ustawy* a także § 4 pkt 7 *rozporządzenia*, które nakładają obowiązek określenia w planie miejscowym granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Obszarami szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 6c *ustawy Prawo wodne* są obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat, obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat oraz obszary, między linią brzegu, a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego oraz przeciwsztormowego.

W tym stanie rzeczy ustalenia planu miejscowego zatwierdzonego uchwałą Rady Miasta w Myszkowie Nr XVIII/146/16, w zakresie ochrony przed powodzią, uznać należy za sprzeczne z ustawą *Prawo wodne*, bowiem nie realizują dyspozycji konkretnej normy tej ustawy wynikającej z art. 88l ust. 1 w związku z art. 15 ust. 2 pkt 7 *ustawy* oraz a także § 4 pkt 7 *rozporządzenia*, przy czym, nie ma znaczenia okoliczność uzgodnienia przedmiotowego planu przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, dokonanego w trybie art. 4a pkt 2 *Prawa wodnego*, w związku z art. 17 pkt 6 lit. b tiret drugie *ustawy*. W obecnym stanie prawnym brak jest bowiem przesłanek, by można było uznać, iż „pozytywne” uzgodnienie projektu planu mogło zostać jednocześnie uznane za podstawę wprowadzenia do planu miejscowego kwestionowanych ustaleń. Trzeba bowiem przyjąć, że spełnienie ustawowego wymogu dokonania stosownych uzgodnień nie może mieć tylko charakteru formalnego, ale musi polegać na merytorycznym sprawdzeniu rozwiązań przyjętych w projekcie planu miejscowego przez organ specjalistyczny w zakresie jego kompetencji określonych w stosownych przepisach. W konsekwencji również na etapie badania legalności podejmowanej uchwały w przedmiocie planu miejscowego weryfikacji merytorycznej podlegają orzeczenia organów uzgadniających. W przedmiotowej sprawie pomimo pozytywnego uzgodnienia projektu planu z właściwym organem (Postanowienie Nr TP.451.517.2015 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 8 października 2015r.), ustalenia planu, w którym dopuszcza się zabudowę na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią pozostają w oczywistej sprzeczności z art. 88l ust. 1 *ustawy Prawo wodne*, przez co naruszają ustawową zasadę tworzenia planu w rozumieniu art. 28 ust. 1 *ustawy*. Zdaniem organu nadzoru, nie ma znaczenia przy tym okoliczność powołania się w § 12 ust. 4 uchwały na uwzględnienie przepisów odrębnych w odniesieniu do terenów położonych w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, gdyż rozmieszczenie terenów przewidzianych do zainwestowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią uniemożliwia w zasadzie realizację zagospodarowania zaplanowanego uchwałą Nr XVIII/146/16 Rady Miasta w Myszkowie.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 lipca 2012 r., Sygn. akt II OSK 1063/12 (publ. na stronie internetowej www.orzeczenia.nsa.gov.pl) stwierdził, że: „Niewątpliwie koniecznością jest to, aby już na etapie tworzenia aktów planistycznych prawidłowo uwzględniane były programy ochrony przeciwpowodziowej. Dlatego tak ważne jest, aby Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej – na etapie uzgadniania i opiniowania projektowanych aktów w zakresie planowania przestrzennego – dokonywał rzetelnej analizy

w zakresie problematyki ochrony przeciwpowodziowej. (...) Zauważyć również trzeba, że dla konkretyzacji określanych ograniczeń ważne jest prawidłowe określenie zasięgów zagrożenia powodziowego na danym obszarze”.

Odnosząc się do wyjaśnień przekazanych tut. organowi nadzoru przez Burmistrza Miasta Myszkowa w związku z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania nadzorczego dotyczącego uchwały Nr XVIII/146/16 Rady Miasta w Myszkowie z dnia 7 kwietnia 2016 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Myszkowa w rejonie ul. Pułaskiego*, jako podjętej z istotnym naruszeniem przepisów prawa, należy wyjaśnić, iż kontrolowany plan miejscowy ustalający przeznaczenie i zagospodarowanie terenu odmienne, niż ustalone w poprzednio obowiązującym planie miejscowym, zatwierdzonym w 2009 r., na podstawie którego zrealizowana została istniejąca zabudowa w jego granicach, nie odnosi się do istniejącego stanu zagospodarowania. Przepis art. 35 ustawy wprowadza bowiem regułę, że tereny, których przeznaczenie zostało zmienione ustaleniami planu miejscowego, mogą być wykorzystywane w sposób dotychczasowy, do czasu ich zagospodarowania zgodnie z nowym planem. W sytuacji, z jaką mamy do czynienia w przedmiotowym planie, a mianowicie z występowaniem obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, należy brać pod uwagę, że w przypadku zniszczenia istniejącej zabudowy przez powódź, zaplanowane zagospodarowanie będzie miało znaczenie przy decydowaniu, czy, i w jaki sposób odbudować zniszczone obiekty.

Wspomnieć należy również, że zgodnie z art. 88a ust 1 oraz ust. 3 *Prawa wodnego*, ochrona przed powodzią jest zadaniem organów administracji rządowej i samorządowej. Ochronę tę prowadzi się z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym, a realizuje się ją uwzględniając wszystkie elementy zarządzania ryzykiem powodziowym, w szczególności poprzez jej zapobieganie. Działania mające na celu ochronę przed powodzią zaczynają się już na etapie planowania przestrzennego. Jak stanowi art. 15 ust. 2 pkt 7 w związku z § 4 pkt 7 *rozporządzenia* i art. 88f ust. 5 *Prawa wodnego*, w planie miejscowym uwzględnia się granice obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, to jest granice wymienionych powyżej obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz granice obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego. Rada Miasta w Myszkowie co prawda wskazała w planie miejscowym granice tych obszarów, jednak nie dostosowała do nich przeznaczenia terenów oraz sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Na podstawie art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

W omawianej sprawie, wskazane naruszenie zasad sporządzania planu, dawało organowi nadzoru podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały Nr XVIII/146/16 w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Myszkowa w rejonie ul. Pułaskiego* w całości.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Otrzymują :

1. Rada Miasta w Myszkowie, ul. Kościuszki 26, 42-300 Myszków
2. a/a UD